

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Se deschide cartea și Mă așteaptă să intru în ea cu zi de serbare și de slavă cerească. A fost mare pregătire în cer și pe pământ aici pentru această sărbătoare îngerească, și iată-ne așezați la masă și la hrana de pe masă, iar Eu, Domnul, împărțind și binecuvântând pe cei mânați de dor aici, la izvor, în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român.

Măreț este alaiul cel sărbătoresc, măreață frumusețea cetelor cerești, cu care am sosit și cu care stau în prag la sosire pentru primirea la sărbătoare! Sunt Mirele sărbătorii, iar cei sărbătoriți fac parte din slava Mea, și sunt cetele îngerești și căpeteniile lor cele de frunte, arhangheli Mihail și Gavriil, urmați încă de căpetenii de peste îngeri după soiul lor de multe feluri, lumea cea fără de început și fără de sfârșit a îngerilor lui Dumnezeu, slugile care împlinesc poruncile Lui, poruncile iubirii, ale Celui iubit.

O, minunată este ziua aceasta de serbare, minunată foarte! O, ce frumos, ce frumos aici, în acest măreț așternut, lucru ceresc acum acest așternut!

O, pace vouă, celor cu care petrec Eu, Domnul, în ziua aceasta de mângâiere sfântă! O, v-ați adunat la izvorul gurii Mele, fiilor. Iată-Ne și pe Noi, cei din cer veniți, și toți suntem la a-ceeasi masă a dragostei! O, v-aș deschide ochii trupului ca să vedeți cu ei câtă slavă de sus înconjoară înăuntru și în afară acest așternut înnoit acum prin cuvânt și prin faptă. O, ce slavă de îngeri și de sfinți, toți plini de duhul mângâierii!

Voi, cei care ați trudit la această podoabă de așternut pentru Domnul, voi sunteți cei ce mângâiați gătind sărbători pentru cei din cer sărbătoriți cu ziua lor de serbare din an în an și mângâindu-i acum aici pe ei, alături cu cei adunați de dorul sărbătorii, și care și-au unit cărăruțele și au ajuns până la muntele Meu cel sfânt ca să le grăiesc Eu lor de pe munte, o, fiilor primitori de oaspeți, din cer și de pe pământ oaspeți veniți la masă de serbare, dar și din lumea celor ce dorm cu nădejdea învierii a toate, așa cum au fost ele la Dumnezeu întru începutul lor cel dintâi, că azi e zi de chemare la masa de toamnă a celor adormiți din neam în neam, și iată-i și pe ei la masă cu îngerii, și gustă ei din plin mângâieri.

Eu, Domnul, Mă minunez între cei din cer veniți cu Mine aici și Mă las cuprins de toată mângâierea și Mă prinde mirarea și caut cu ce cuvinte să Mă așez în carte în această dulce clipă cerească și plină de slavă de sus și de jos, slavă ca a lui Dumnezeu.

O, pace vouă! Pace vouă, celor din cer aici! Pace și vouă, celor de pe pământ adunați și cuprinși de dor și de mirare aici, acum! Grăiesc și spun ca odinioară: *«Ia aminte, cerule, căci Eu, Domnul, voi grăi, iar tu, pământule, ascultă cuvintele gurii Mele, că învățătura Mea curge ca ploaia, iar graiurile Mele se coboară ca roua pe iarbă»*, precum este scris.

O, cum aș fi putut să vin văzut, neînvăluit în cuvânt? Aș fi voit mereu să fie așa, să fiu văzut și să lucrez la vedere cu slava Mea, o, dar sunt așa de străin la toți oamenii, așa de necunoscut de ei, și aceasta din pricina înstrăinării lor de Mine, încât nu M-ar cunoaște nimeni, nimeni, și aș păți ca acum două mii de ani când nimeni nu M-a cunoscut și M-au dat de la ei pe cruce să stau ca un osândit de toți, ca un străin de toți. O, M-am ascuns de ochii tuturor după ce Mi-am săvârșit lucrarea, și tot așa stau și azi, dar tot ca atunci vin și sunt lângă om, și Mă ascund în același timp, iar cuvântul Meu din nor lăsat peste pământ are putere, are, măi fiilor sărbătoriți azi lângă cetele în-gerești, oștiri ale slavei Mele, măi fiilor.

Și acum, cuvântul gurii Mele sfințește în ziua aceasta așternutul cel înnoit al Casei Întâlnirii și intră acesta în slujba Domnului pe mai departe pentru adunări sfinte, pentru așternut picioarelor Mele când Eu, Domnul, poposesc aici cu cei din cer. Întăresc prin cuvânt numirea lui pentru slujire sfântă și așez peste el semnul cel de sus: În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, pecetea Viului Dumnezeu. Amin. Această pecete plină de putere dumnezeiască va fi ocrotitoarea cea de la Dumnezeu și va ține departe tot ce nu este de la Dumnezeu, și toate cele rele se vor spulbera din

toate locurile peste care stă această pecete, că al Domnului este pământul acesta și toată plinirea lui. Amin.

Și încă, și încă o pecete așează în ziua aceasta la slujire ființa fântâniei celei noi, ieșită acum deasupra și intrând ea sub pecetea Domnului, și va fi ea binefăcătoare cu apa ei, căci Eu, Domnul, am zis și am făcut, iar lângă ea va sta din partea Mea ocrotitor, va sta cel ce M-a arătat lumii acum două mii de ani, Ioan Botezătorul, care și al Meu botezător a fost în ziua când M-a arătat lumii Miel al Tatălui, mărturisit de gura lui, căci el a primit de la Tatăl descoperirea Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Alături de acest patron lângă fântână așez încă un vas ales. Aici, pe colina din dealul cetății Domnului va sta înger la fântână mucenița Ecaterina, că izvor al înțelepciunii de sus am pus în ea și a izvorât din ea acest izvor și a înnoit pământul multora din vremea mărturisirii ei, iar acest dar al înțelepciunii va sălășlui lucrător aici pe colină, căci Eu aici Îmi am scaunul și izvorul lui peste pământ, și toate se adună aici și toate pornesc de aici și sfîntesc pământul.

Iată, lucrări așezate de Mine la lucru cu slujire aici, iar cuvântul Meu sfîntește și pecetluiește, o, și se mîngâie cu mîngâiere mare lumea celor adormiți, care au chemare la masă aici, în ziua aceasta sfîntă pentru toți la fel, iar țara Mea cea de azi, țara română, primește acum și ea floare de podoabă tot ce fac Eu nou, sau înnoiesc în mijlocul ei, și o aștept și pe ea la izvor să bea și să se cunoască a fi a Mea, căci Eu scot apă de aici și-i dau să bea ca să cunoască ea pe Domnul Dumnezeu ei. Amin.

O, e mult păcatul pe pământ, e tot o infecție pe pământ păcatul, și tot omul este țintă a acestei dureri, care pătrunde în trup și în inimă și în suflet și infectează tot trupul ființei omului, și pe cei mai mulți îi omoară de tot, căci Eu sunt Cel fără de păcat și ies cu totul din cel infectat de păcat și rămâne numai el și moare omul prin păcat, așa cum i-am spus Eu lui Adam în rai că va muri dacă nu va urma cuvântul Meu, cuvântul vieții, și i-am spus să nu ia din alt cuvânt ca să calce cu el peste cuvântul Meu!

O, i-aș ruga și i-aș învăța pe toți oamenii să fie creștini și i-aș ajuta să știe ei taina celui ce este creștin, căci un creștin după adevăr creștin nu se încântă cu îndeletnicirea cea din păcat orice ar vedea sau ar auzi, și rămâne el plin de viață de sus, plin de poruncile lui Dumnezeu în vremea trupului lui pe pământ, iar cel ce alunecă spre gustul cel otrăvitor de viață al păcatului, acela n-a îmbrățișat încă sfatul Meu și viața de creștin, viața de sfânt al Domnului, căci celui ce o îmbrățișează pe ea nu-i mai trebuie înșelăciune și timp irosit în afara împărăției Mele din el, ci privește totul cu rece, și numai de dulcele cel ceresc se încântă, și îl așteaptă ca pe o dragoste mult așteptată de inima lui, viața cea îngerească în trup.

O, omule pierdut din brațul Meu pentru plăcerile tale, iată ce veste îți aduc: Când lucrezi cu o sculă pentru ca să zidești ceva sau să strici ceva zidit și să faci din nou lucru mai trainic, tu cauți să nu te lovești cu scula aceea și să te rănească ea, ci o folosești cu grijă spre întocmirea lucrului trebuincios ție. O, așa trebuie să te folosești tu de cele cu care lucrezi, așa trebuie lucrat cu sculele care pot mușca din sufletul tău, din lucrul lui Dumnezeu cu tine. Așadar, atenție mare la ferestre și la uși, căci prin fereastră și prin ușă intră și lumina și întunericul în om, și prin toate porțile simțurilor lui pot intra și cele spre viață, și cele spre moarte în viața omului.

O, fiilor adunați la glasul cuvântului Meu cel pentru voi izvorât, o, căutați, fiilor, să vă hrăniți mereu sufletul și căutați să luați și să dați din hrană, că dacă luați numai, voi sunteți numiți leneși, iar lenea este păcat de moarte, dar dacă și dați, sunteți cei milostivi și veți primi și voi milă, căci sufletul trebuie mereu să mănânce, că altfel Se strică Dumnezeu în el cu lucrul Său de viață dătător, dar trebuie bucate bine alese, nu oricum să fie hrana, nu hrană moartă și trasă de păr.

O, vă învăț învățatură îngerească și vă voiesc îngeri să fiți, și viață îngerească să petreceți în trup, căci viața cea sfîntă în om este viața îngerilor, o, fiilor. O, cât de dragă Îi este Duhului Meu venirea voastră la izvor, la hrană de cuvânt de sus, fiilor! Drag vă este și vouă să veniți, dar drag să vă fie să și iubiți viața cea îngerească, cea fără de păcat, că păcatul este cea mai grea infecție care poate face rău omului bolnav de păcat. Iată, aveți cerul cu masa lui cea de sus. Luați și mâncați,

și căutați la gustul cel bun al vieții cu Dumnezeu, iar cele ce trec pe pământ, să nu mai luați din ele de viață pentru voi, că totul e trecător pe pământ, dar iată, vin Eu pe pământ, iar Eu sunt Cel veșnic, și pentru voi vin dacă vin. Așadar, fiți ca îngerii, fiilor. Amin.

— *O, auzind auzim, Doamne, în-vă-țătura Ta lăsată peste oameni în ziua noastră de serbare între cei din cer.*

Amin, amin zic cetele îngerești: Să stea bine și cu frică și cu mare luare aminte la cuvântul Tău toți cei de pe pământ, că vine Domnul cu cetele îngerești, vine cu oștirile cerești și Se poartă spre pământ ca să aducă sănătate peste oameni cuvântul Său cel sfânt.

O, binecuvântat ești Tu și mare este numele Tău între cei din cer, Doamne slăvit de toate puterile cerești, care Te slujesc! O, slavă Ție în ziua noastră de serbare aici, în noul Tău așternut, care a fost acum înnoit, împodobit iarăși, Doamne, și îmbrăcat frumos ca pentru slava Ta! Coroane de îngeri sunt aici în văzduh și se fac frumusețe a Ta în ziua aceasta sfântă. Pentru cei din cer, pentru lumea cea nevăzută totul este văzduh ori pe unde s-ar așeza ca să stea sau să lucreze slava Ta și slujirile Tale.

O, minunată este slava Ta în mijlocul făpturilor Tale cele de sus! Aripă mângâietoare întindem peste cei adunați sub acest acoperământ, înnoit acum pentru slava Ta de azi și de mâine, o, Doamne. O, suntem îndrăgostiți cu totul. O, ce mărețe sunt lucrările Tale cu care mângâi pe cei de sus și pe cei de jos! Cântă oștirile îngerești și se mlădie puterile cerești sub cântarea îngerilor și toți dănuiesc de fericire, că Tu ești fericirea lor. O, mângâie-i și pe cei din iad și adu-le și lor clipa fericirii, că va veni ziua cea scrisă să vină când Tu vei cere înapoi pe cei morți, când lumea și marea și pământul și iadul vor da înapoi pe morții lor și vei anunța învierea cea mare, o, Doamne, căci Tu de aceea ai venit din cer pe pământ, ca să fii Izbăvitor ai venit, o, Doamne.

Cântăm cu toții într-un glas, sfinții și îngerii, și-Ți slăvim venirea și cuvântul gurii Ta-le și spunem plini de îndrăgostire: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, acum și pe vecii El este Cel binecuvântat și Cel ce binecuvintează mângâind și grăind. Amin.

— *O, minunată este slava acestei sărbători! O, cât a fost de așteptată în cer și pe pământ această zi sfântă! Numai Eu, Domnul, numai Eu știu cât fior am strâns de la cei din cer și de la cei de pe pământ, care atâta au așteptat această zi de mângâiere între Mine și ei.*

Cerul și pământul sunt una aici, acum. O, cine poate să vadă aceasta, în afară de cei ce cred din darul Meu dat lor pentru această credință? Această fericire cerească e ca un vis dulce, e ca un basm frumos și prea încântător unirea aici a cerului și a pământului în zi de sărbătoare îngerească. Am stat mult prea îngrijorat pentru pregătirea acestei zile. Am căutat din cer să pot de pe pământ și să dau sprijin ca să se poată aduce la îndeplinire cuvântul Meu și înnoirea acestui așternut. Toți oamenii cer la Mine să le fac bine și să le împlinesc ruga, iar când le-o împlinesc, numesc ei a-ceasta minune apoi, dar adevărata minune este aceea când cineva împlinește voia lui Dumnezeu pe pământ, o, și cât aș vrea să am mulți lucrători de așa minuni, ca să se arate pic cu pic minunea împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, cu cei credincioși puterii Mele, cu cei ce fac voia Mea și cuvântul Meu, și nu Eu pe al lor. O, nu e bine să aibă omul grijă de el, și e bine să am Eu grijă de el, și poate el aceasta numai când el nu se îngrijește, ci Îmi lasă Mie această grijă de el, iar el să aibă grijă de grijile Mele, că multe griji am de purtat, și puțin ajutor găsesc de pe pământ.

O, cum să fac acum să vă umplu de toată mângâierea Mea și a celor din cer, cu care am venit și ne-am întâlnit, o, fiilor adunați sub slava cuvântului Meu? Îmbrățișarea Mea se desface acum ca să vă cuprindă în ea pe toți, că sunt mângâiat că ați venit și că ne-am întâlnit aici. Mereu Mă mângâi când avem întâlnire, mereu suspin de drag când căutați cu drag după Mine ca oile după păstorul lor când le poartă la pășune și la apă și le apără de lup și de fiare fel de fel. Toată această mângâiere v-o întorc și v-o dau. Dar cum sunt cei mângâiați? O, fiți ca îngerii, fiilor, că așa sunt cei mângâiați! E o mare fericire să semănați cu îngerii, să fiți ca ei prin toate, să suferiți ca ei după dragoste și să nu mai sfârșiți cu această suferință, căci când ea nu mai este nici dragoste nu mai este, și vai celor fără de dragoste, fiilor! O, oare, voi știți acest vai? Această întrebare v-o pun Eu, Domnul.

Întrebați-vă cu ea mereu, mereu, ori de câte ori simțiți că vă lipsește această suferință și sunteți sub vai.

Acum așez pe masă binecuvântare peste așternutul cel înnoit și peste fântâna cea nouă pusă acum spre slujire, și, iarăși, peste lăsatul serii, când voi, fiilor călători, vă așezați pe cale înapoi spre căsuțele voastre și sunteți însoțiți de cei din cer, care au această misiune de împlinit în toate sărbătorile Mele cu voi aici. O, nu uitați de dragoste și de suferința cea pentru ea, fiilor hrăniți cu atâta dragoste, că Eu sunt tot o rană, tot o dragoste după voi. O, rămâneți încântați de dragostea Mea și dați-Mi-o, fiilor, așa cum Eu v-o dau. Nu unii altora să v-o dați, ci strângeți-o în Mine toți, și vă trebuie pentru aceasta veghetor și învățător mereu, așa cum v-am mai spus și alte dați, numai să fiți voi credincioși pe deplin cuvântului Meu adus vouă.

Acum pace, pace multă, fiilor! Ne-am hrănit cu bucuria sărbătorii și a întâlnirii cea pentru ea. Și Noi, cei de sus, și voi, cei de jos, toți ne-am hrănit și ne-am mângâiat. Așa fel de clipe sunt clipe care nu pier, ci se strâng și rămân, căci sunt clipe petrecute cu Dumnezeu, și toate cele cu Dumnezeu rămân.

O, aș sta fără de sfârșit cu voi în această stare cerească. Să rămânem îmbrățișați, o, fiilor. Nimic și nimeni să nu ne smulgă din îmbrățișarea dintre Mine și voi, îmbrățișarea cea sfântă!

Pace vouă! Fiți fiii lui Dumnezeu, fiii dragostei!

Pace vouă! Pace vouă!

Rămân cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2016